

1886-12-03

AFSENDER

Nanny Bech

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 49 nr. 13a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Frederico d. 9 Dec. 86

Der havde jeg bestemt jeg vilde ikke vente længere
paa den ædelige Operation, men hatte smiggen & smaa-
smukke lidt med Eder søde Børn, men saa kom saa til
jag dit lille Brevkort i Gaar, Agnete, Takk for det begget
og for det fra 17de Nov. Det var godt at høre lidt fra Der,
skjøndt vi jo alle heroppe særlig længes efter det Bed fra
Toakim, "men er det forbi, & A. har det godt" - men det
kommer vel ogsaa, jant i det rette Øjeblik, for jeg tror nu
saa sikkert at ved Guds gode Hjælp, vil det hele gaa godt,
og saa Gjælder jeg Højskoleat, & alt hvad der hører til, & jeg
har en Gæmde anden Mening end din Moder, for jeg
er saa meget glad at I berøge det deannede hvor dog Gys
Luften er mildere end heroppe, saa der septsens kærester
kan blive helt flink igjennem, & komme hjem, som det sig
har & har, for i den efter et Aars Modetid skal overtage
modersglættene, altsaa send & freid til Legemat, som der
Gud være lovet, er det til Hjælp. - Og kan tænke Der
saa Torstet jeg er, at jeg ikke saa sjældent græder mig;
at jeg sidder & længes efter Der, saa efter den ene, saa efter
den anden, men mest efter Der begge samledes, - jeg føler dog
det bliver raet naar I komme hjem, & fornøjeligt at have
Der i Nærheden, saa vi som din Moder siger, næsten ikke

Benne endger at stode paa hinanden naar vi gaa
ud. Men Toakini er du kint Tummelmusk, hvad er
det du siger, om I har givet mig Grund til at jeg
skulde Tse, I svigtede mig? — men prøv bare ikke paa
saadanne Kunstes Lille Tolk, det vilde komme
Tse dygt til at staa, og hvor skulde jeg dog paa den Tid
fra; jeg vil sige Tse, det har været mit gode & rige indblik
af denne lille vidunderlige Reise, at jeg har vundet to
gode, teofaste Venner — for hele Livet, — ligesom jeg
har givet mig selv her, med alle Skønheder
og Mangler, som 3 Maanedes Samliv nok skal bin-
ge for dagens Lys — men ogsaa for hele Livet, jeg
holder ikke af at lide mig ud i Kalværs- eller
Maanedsvir, — her den Sag er for mig, Klappet &
klar, jeg fordees ikke at vi skulde se paa hinanden med
Tilbedelse eller Menigheds Bailler, men som to
jævne ugenkendte Skikkelighedskennetker, der staa med
det samme Maal, og tildels følge de samme Veie. —
Saa ender i't, Lilla Tse, jeg kan ikke forstaa hvad
du siger om Maden i Napoli; skylder jeg dig, eller du
mig — for ikke at spille Tung med din Pukel, sagde jeg
her en rund Sum, omtrent 100 Lirer, som jeg havde
faaet af dig, men det var efter din Gyldighed til mig, ikke
faldt her meget, & saa var der endnu, 2½ Lirer, for jeg

segde til ham, at nu skulde du ham kun 6 Olive, af
de Tunge roser af hans, vare udtagne i Livita; —
men — skulde jeg dig noget, da skal jeg redeligt klare
det, enten til Hielt, eller naar du kommer hjem.

Skarvent Tæmmen er vel forbi, naar han er kommen
med 100 Kr: — for mine deilige Tæppe; — du kan nok
vide at for Folk med Tæmmen som jeg, kan Tæmmen
stor Betydning, og mine Tæmmingsfolk mene, at
Stetigjoldene vilde forges alt for betydeligt dersom der
i Alide skulde reises en saa voldsom Sum. —

Men saa skulde jeg fortælle for lidt det er deilig at
være hjemme, og at Hjemmet er i Danmark, men Li-
vita og Hespel og Rom vilde jeg ikke have undværet; jeg
er endnu en lille Smule fin paa det, og gaar derfor
ikke saa meget ud og omkring, som jeg nok kunde ha-
ve Lyst til; i Søndags vare Malte og jeg til Althei, og paa
saa spille jeg mig rigtig hjemme, det var deilig efter 4 Ma-
neder igjens at være i Gaetov, det var lide Søndag i Advent
d. 28de Nov: saa nu ved I det om Terille Lese Evangelierne
i den gode Bog, Brandt talte om, hvorledes Tidsfuld
Tid, havde helliggjort været en Adventtid, ligesom
vores Advent, var delt i 4 Hjer, saaledes var den ogsaa
i 4 Afsnit, — først Patriarkerne Tid — saa Profeteres Tid
saa Profeterne og saa den sidste Tid forud Hverens komme
Døds Tiden, — Talmene var deilige, rarlig — Oskere
til dig vil jeg ty — Min første Præd, var jo til Eders

deilige Pukel Aggersborg, men kom jeg derover i alle
teaf, derefter kjørte jeg ud til Thorvaldsensvej, hvor
saa jeg Beien et teofast, goddag, velkommen hjem, saa
var det den Knud Abel - jeg var glad da han sagde, der
gaaes Tider - nemlig ad Byen til for saa for jeg over Beien
og fik dog lidt et var det over Beien, med ham, ved du, du
har en var Tider - da jeg saa kom ind i Baglisterne, stod
der saa Gulvet ved det midterste Dindes, saa deilig, Kog-
dantimmet, kom jeg gjalden saa det - i en buehvid en
gjalden gul og en møstebarns men med et gyldent Skjær,
saa kom der varme Skader, og den var Tiderne Magt, som
var midt ved sin Skole og Bodil M. et Gjelst, og Tonathen,
og de fik alle deres Skilkenes, og der var nok at tale om
de to Thorvalds, og rodet glade ved deres forjættelse, og gjaldet af
Teg og Telt mod Gud for deres Barn, - og Tetsine M. faldt
hen i stille Meningsfuldhed naar hun taler om sin Svoger,
Bodil M. og Abel, saa Ansigtet staaende over det hele, og Tonathen
smilte og lo, ved at høre om Tets, - saa det kan nok være at de
bliver et godt velignet Hjemsted for Tets begge, - men alles
bedst bliver det dog at de i Eder, Eder egen Bed, jeg glæ-
des mig der til. - Tets har været derhjemme hos Kierst et par
Gange, vi skulde jo snakke om disse Prammer, men saa
kan bestillt dem, de blive nok proue, og jeg tror de kan
me til et hange poudt saa høire Side af min Dars store Billede
de nærmest Dindut, kan du forstå det, til Tets skulde de
gjørne begge være saa deres Plads - Trappen er for Tiden hos
min den Fotograf Hansen, længe du ikke for det gjo's jeg. -

D. H. S. Der: Bliver man ikke færdig paa sin dag og med et Aft, Tages
man den næste til Hjælp. I skulde hore et Ord om Lucette, hun er saa
overmaade glad og kaermodig i sit paae hyggelig, eget Hjem, og saelig
ved at hore Alexander hjemme, det vil siges han skal vare, Vinteren
Dannmark, han har for sin Moder naar han er i Oslo, men han skal
keite omkring til de mange forskjellige skuespilsmaade, dog er han altid
Ondeg og Torst: hjemme, saa er Manden og sin Lige kærester, og det er saa deilig
at Gud har givet hende det paa sine gamle dage, at leve med en af sine
ner, - Alas: naar det hvitvandede kors kan rove, og saa en ugdelig stue inde
ved siden af dagligstuen, som kan se som mobleat, saa har hun daglig
spisestue og et stort sovekammer, ugdeligt lille kjøkken og paa Lillekam-
mer til Karen M. som dog rove - men hun rove i spisestuen, - Alas: er
en ondhyggelig Pui der i mange dele forger for sin Pui - saa kan fælder
kjønt, hvad kan siges da han var et Aar - men skal nok lalpe min Pui
det var da Fæderen var død, - Karl kommer et Par dage horever til Val og de
spede sig alle Tre. - Plo: Aggerborg var hende for mig - Dagen efter at jeg
haavde været der, og var saa elskværdig og rar - Nu-aarsker kan nok ogsaa i
dine forsvækkelige Rejsetider mistet en Del, - det gjor altid mistet end
naar det kommer den der kan have kjærlig og Tanke omst som kan -
Det er forfærdelig over Tider for næsten alle, naar jeg for hvem der kan
Følge, blive Kænterne medet, fra 4 til 3 1/2 paa: - saa er iig hore jeg
kjærlig, paa 1 1/2 000 kr: minde, aarligt, - fladende kommer ikke
salge - osv - osv - for Kunstnerne - o ve'! er det nok ogsaa
taengt, der er i disse Aftener en Rekke Artikler af Holger Drachm:
som kan kaldes Alvorstord - hvoraf egentlig Kunstnerne er
at seende mange unge begyndende Kunstnere at holde inde i Tide,
og ikke begive sig ud paa den uventede Bane, - jeg synes der er en
Del kjønt i, og tror der kan vare meget kært, men jeg tror dog ikke at
det agter det bitterste, elige gode Raad. - Der har været i Kirke
et meget kært Stykke af Birkedal - imod Brønners Kstaleeser paa
Lagatummødet, som jeg syntes saa udmaakt om, - forresten kan
der kan Brønner, haade dygtig og elskværdig: - Jeg tror nok hore
og jeg ere paa lei til at blive gode Venner, jeg er glad naar jeg kan
kan, kan kan haagt gypelige Billeder med, men deiligst

er hans Tys, den er ganske advarsket. Catherine skriver jo
meget forantielige, inossomme Brev, som man kildt følger,
hende, det vidste vi kiste om, var hun dog ikke fuldkommen rask
men jeg haaber det er forbi igjen, det var kun lidt Mavesvool.
Paa, jeg skulde vel engang tænke paa at holde op igjen, men
der du, det er jo som om du laa i sengen, i den velbekjendte Stue
i Grivite, I. var ude at male, og jeg sad med mit windselige
Strikkels i ved siden af dig, saadan synes jeg at minde mig
Paa den Løber. Men en aabenhart Haldere end de andre, lin-
den paa den i dag igjennem vort gamle Hus, - jeg opgiver at
Dorthea i søndagstid Samfund i Aften, og Carlens i Morgen, for at
holde mig inden Døre, og blive den kjedelige, Fortjælelse Rost, - men
der er det deiligst - naar "inden Døre" er sa godt som Mallez jeg
have det i vores hyggelige Stue, - Gud ske Lov og Tak, - vi vil en
at paa Lætte til at spise her i Morgen Søndag, men hun har
gjort i denne Tid, saa jeg véd ikke om hun kan. - Du kan vel
gaabe at jeg ikke har set, begge Tysbørnene, Tigris, Thora, eller
haabde jeg fortalt om dem. - Min Linskolen, Gath: gode Ven,
har haad Daglep, med sin Lieutenant Evers, Pind Valdemar
Kamrat, Pind E. var forlover, - blandt andre Gaver fik de
Kudende paa Kairensinder, et Kafferevise af Silo, med Emaille
Kjening, - jeg synes Takke dig kore lidt af kjærlighed: kjærlig-
heden, som valtes lidt Brevegele, korelig jo i mine Brede,
en Kammergjæstet Woldike, der var ansat i Appella-
tionsetten i Slesborg i den gamle Tid - er blevet dømt til 3
Aars Forbedringshus, for Kassevej og Forfalskning af Papire -
det er gængs, men godt at det kommer en fin engang. Gud
hjælpe os alle til at flygte Tiden, paa det Maade. - Og saa har
vel og Levvel, om Morsdet kilder kaalede paa mig, at jeg sender dig
et glædeligt Hul: véd jeg ikke, men det er jo muligt, - min Mors
er sundhed er laant ud, men Takke nok paa den. - Gud i Høje Himmer.
Kamie.

SKOGVARD-MUSEET
49
Maj 1899